

บทที่ ๖

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล เป็นนักประพันธ์ที่มีความสามารถอย่างยิ่ง ผลงานการประพันธ์ของท่านมีหลายประเภท เช่น บทความทางวิชาการ สารคดี กวีนิพนธ์ บทละคร ฯลฯ ท่านแต่งบทละครไว้จำนวนมาก เพราะมีใจรักและได้รับการปลูกฝังทางด้านงานละครจากพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวตั้งแต่เด็ก บทละครของท่านทั้งที่เป็นบทละครร้อยแก้วและร้อยกรองมีมากกว่า ๖๐ เรื่อง เป็นบทละครแปลจากบทละครภาษาอังกฤษพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว บทละครที่แปลหรือดัดแปลงจากเรื่องอื่น ๆ และบทละครที่ท่านแต่งขึ้นเอง ในส่วนของบทละครร้อยแก้วที่หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล แต่งขึ้นเอง มีทั้งสิ้น ๒๔ เรื่อง มีลักษณะเป็นบทละครพูด บทละครวิทยุ และบทละครวิทยุโทรทัศน์

จากการศึกษาวิเคราะห์บทละครร้อยแก้วที่หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล แต่งขึ้นเอง ผู้วิจัยได้พบลักษณะต่าง ๆ ของบทละครดังต่อไปนี้ บทละครร้อยแก้วของหม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ส่วนใหญ่เป็นบทละครขนาดสั้นเพราะมีข้อจำกัดในระยะเวลาที่จัดแสดง การวางโครงเรื่องไม่ซับซ้อนและมีตัวละครน้อย บทละครบางเรื่องที่มีโครงเรื่องย่อยซ้อนอยู่ในโครงเรื่องใหญ่ โครงเรื่องย่อยจะมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับโครงเรื่องใหญ่โดยที่ไม่อาจตัดออกจากโครงเรื่องใหญ่ได้ โครงเรื่องของบทละครหลายเรื่องนำมาจากประสบการณ์จริงของผู้แต่งจากการที่ได้เดินทางไปตามที่ต่าง ๆ บ่อยครั้ง โดยเฉพาะบทละครที่นำเสนอเรื่องราวในต่างประเทศ บทละครของหม่อมหลวงปิ่น มาลากุล มักเปิดเรื่องด้วยการปูพื้นตัวละครและเหตุการณ์ไปพร้อมกันเพื่อนำเข้าสู่ตัวเรื่อง ทำให้เรื่องในตอนต้นมีความกระชับ นำสู่ปัญหาขัดแย้งในเรื่องโดยเร็วเพื่อเน้นความเข้มข้นในระหว่างการดำเนินเรื่อง ส่วนการเปิดเรื่องด้วยการปูพื้นเหตุการณ์ หรือการเปิดเรื่องด้วยการปูพื้นตัวละคร จะเป็นการเน้นเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งซึ่งเป็นลักษณะการเปิดเรื่องที่พบบ่อยมาก การสร้างปัญหาขัดแย้งในเรื่องมีหลายลักษณะ ปัญหาขัดแย้งที่พบมากที่สุด คือ ปัญหาขัดแย้งระหว่างตัวละคร เป็นการแสดงความขัดแย้งของตัวละครในด้านความคิดหรือพฤติกรรมของตัวละคร นอกเหนือจากนี้ เป็นปัญหาขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครเอง ปัญหาขัดแย้งที่เกิดจากสาเหตุภายนอก ปัญหาขัดแย้งของสถานการณ์ในเรื่อง และที่น่าสนใจคือ บทละครร้อยแก้วบางเรื่องซึ่งเป็นบทละครประเภทท่องเที่ยว จะไม่มีปัญหาขัดแย้งเกิดขึ้นในเรื่อง แต่เป็นการนำเสนอข้อมูล พบมากในบทละครวิทยุ โดยมีการวางโครงเรื่องอย่างหลวม ๆ เพื่อเป็นกรอบให้เรื่องดำเนินไปได้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้แต่งประสบมา โดยนำเสนอในรูปแบบของบทละครเพื่อให้เนื้อเรื่องมีความน่าสนใจยิ่งขึ้น กอปรกับความชื่นชอบในงานละครโดยส่วนตัวของผู้แต่งเอง ในส่วนของการปิดเรื่องนั้น บทละครร้อยแก้วของหม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ส่วนใหญ่มัก

ปิดเรื่องตามความคาดหมาย คือ เรื่องจบลงตามความคาดเดาของผู้ชมภายหลังจากที่ปัญหาขัดแย้งในเรื่องได้รับการคลี่คลายแล้ว บทละครบางเรื่องมีการปิดเรื่องแบบพลิกความคาดหมาย เป็นการสร้างความประหลาดใจในตอนสุดท้ายเพราะเป็นการลงจบเรื่องที่เกิดจากการคาดเดาของผู้อ่าน นอกจากนี้ในบทละครประเภทที่เป็นปัญหาโศกยคติศาสตร์ ยังมีการทิ้งปัญหาทางคณิตศาสตร์ให้ผู้อ่านคิดหาคำตอบเพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจอีกด้วย

บทละครร้อยแก้วของหม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ได้เสนอแนวคิดที่น่าสนใจหลายประการ หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ให้ความสำคัญกับเรื่องคุณธรรมและจริยธรรม บทละครของท่านจึงมุ่งเสนอแนวคิดที่เกี่ยวกับจริยธรรมด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการเสียสละ ท่านเน้นว่าคุณความดีที่สำคัญของคนเรานั้นคือการเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม จริยธรรมข้อนี้เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยสร้างความสุขสงบแก่สังคมโดยทั่วไป หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ได้ให้ความสำคัญในเรื่องการศึกษาเช่นเดียวกัน ท่านเป็นนักการศึกษาที่มองการณ์ไกล อาศัยประสบการณ์การทำงานในแวดวงการศึกษานำมาเป็นข้อมูลวิเคราะห์ถึงข้อดีข้อเสียเกี่ยวกับระบบการศึกษาของประเทศและปรารถนาที่จะให้การศึกษาของประเทศได้รับการพัฒนา ท่านได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการปฏิรูประบบการศึกษาภาคบังคับ ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างคนให้มีคุณภาพ และส่งผลต่อความก้าวหน้ามั่นคงของประเทศ โดยสะท้อนสภาพการศึกษาและปัญหาด้านต่าง ๆ ที่ทำให้งานด้านการศึกษาขาดประสิทธิภาพ ทั้งในด้านกำลังคน งบประมาณ และความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย พร้อมได้เสนอแนะแนวทางแก้ปัญหาที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ไว้ด้วย บทละครบางเรื่อง ได้ให้แนวคิดที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต สอนให้รู้จักดำเนินชีวิตด้วยความระมัดระวัง ทำการตั้งใจด้วยความไตร่ตรองและรอบคอบเพื่อการดำเนินชีวิตที่ไม่ผิดพลาด นอกจากนี้บทละครที่เป็นแนวท่องเที่ยวได้ให้แนวคิดที่น่าสนใจเกี่ยวกับสังคม วัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ อีกด้วย

ตัวละครในบทละครร้อยแก้วของหม่อมหลวงปิ่น มาลากุล แบ่งได้เป็น ๒ ประเภท คือ ตัวละครแบบสมจริง และตัวละครแบบเหนือจริง ตัวละครเกือบจะทั้งหมดเป็นตัวละครแบบสมจริง ส่วนใหญ่เป็นตัวละครที่อยู่ในแวดวงการศึกษา เช่น ครู นักเรียน เพราะเป็นกลุ่มคนที่ท่านผูกพันและคุ้นเคยเป็นอย่างดี ตัวละครในเรื่องมีการแสดงพฤติกรรมและอารมณ์ที่ผันแปรไปตามสิ่งเร้าหรือสิ่งที่มากระตุ้น ตัวละครเอกมีบทบาทสำคัญต่อโครงเรื่องและเนื้อเรื่อง บางเรื่องมีตัวละครเอกมากกว่า ๑-๒ ตัว โดยมีบทบาทเท่าเทียมกันตลอดทั้งเรื่อง ตัวละครเอกบางตัวอาจแสดงความคิดหรือพฤติกรรมทั้งด้านดีและด้านร้าย แต่ท้ายที่สุดย่อมเป็นผู้ที่มีคุณธรรม โดยสร้างสถานการณ์ที่เป็นจุดปรับเปลี่ยนความคิดหรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ตัวละครฝ่ายปรปักษ์จะเป็นตัวละครที่มีความคิดหรือพฤติกรรมที่ขัดแย้งกับตัวละครเอก มีบทบาทสำคัญในด้านการสร้างความขัดแย้งใน

เรื่องและทำให้เรื่องดำเนินไปได้อย่างมีรสชาติ ส่วนตัวละครประกอบในบทละครร้อยแก้วของ หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล นั้น บางตัวจัดได้ว่าเป็นตัวละครที่มีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินเรื่อง เป็นตัวละครที่เกี่ยวพันกับตัวละครเอก คือ เป็นตัวละครที่มีอิทธิพลต่อความคิด และพฤติกรรมของตัวละครเอก ช่วยสร้างสีสัน สร้างความสนุกสนาน และสร้างความสมจริงให้กับเรื่อง ทำให้เรื่องดำเนินไปอย่างสมเหตุผล สิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับการสร้างตัวละครแบบสมจริงในบทละครร้อยแก้วของ หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ก็คือ หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ได้สร้างตัวละครบางตัวขึ้นโดยอาศัย บุคลิกลักษณะและชื่อของบุคคลจริง ๆ ที่อยู่ใกล้ชิดท่านมาเพิ่มเติมเสริมแต่งให้เป็นตัวละครที่มีบทบาทไปตามเนื้อเรื่อง และบุคคลบางท่านที่ท่านได้สมมติบทบาทไว้ในเรื่องยังได้มีโอกาสร่วมแสดงจริงในละครด้วย ตัวละครแบบเหนือจริงเป็นตัวละครที่พบในบทละครเพียงเรื่องเดียว คือ เรื่องเทพธิดาธำมิต ได้แก่ ราชนีของเหล่าเทพธิดาซึ่งเป็นตัวละครฝ่ายปรปักษ์ และเหล่าเทพธิดาซึ่งเป็นตัวละครประกอบ ลักษณะที่เหนือจริงของตัวละครเหล่านี้ก็คือ การมีพฤติกรรมที่คนธรรมดาทำไม่ได้ เช่น เหาะและหายตัวได้ ตัวละครเหล่านี้นอกจากจะมีความแปลกที่ช่วยดึงความสนใจของผู้ชมแล้ว ยังเป็นตัวละครที่มีบทบาทต่อการดำเนินเรื่องด้วย เพราะเป็นตัวละครที่ทำให้เกิดความขัดแย้งในเรื่องขึ้น

ฉากในบทละครร้อยแก้วของหม่อมหลวงปิ่น มาลากุล มักใช้ฉากในการดำเนินเรื่องเพียงฉากเดียว เนื่องด้วยบทละครส่วนใหญ่เป็นบทละครขนาดสั้น มีการดำเนินเรื่องอย่างต่อเนื่องรวดเร็ว นำเสนอเหตุการณ์เพียงเหตุการณ์เดียว สถานที่เกิดของเรื่องจึงไม่หลากหลายและซับซ้อน อีกทั้งสะดวกต่อการจัดฉากบนเวที แสดงให้เห็นว่าผู้แต่งคำนึงถึงความเหมาะสมในการนำไปจัดแสดงด้วย บทละครบางเรื่องมีการใช้ฉากมากกว่า ๑ ฉาก โดยเฉพาะบทละครที่เป็นบทละครวิทยุ ซึ่งแม้ว่าจะเป็นบทละครขนาดสั้น แต่การสร้างฉากทำได้ง่าย สะดวกและรวดเร็ว ไม่ถูกจำกัดในเรื่องการเปลี่ยนฉาก เพราะการเปลี่ยนฉากจะอาศัยเสียงดนตรี เสียงประกอบอื่น ๆ รวมถึงคำบรรยายของผู้แต่งเท่าที่จำเป็น ผู้ฟังจะต้องอาศัยจินตนาการเพื่อสร้างมโนภาพตามสิ่งที่ได้ยินนอกเหนือจากบทสนทนาของตัวละครในเรื่อง ในส่วนของบทละครพูดที่มีการเปลี่ยนฉากไปตามเนื้อเรื่องนั้น มี ๒ เรื่อง คือ เรื่องหัวใจทอง ซึ่งมีการเปลี่ยนฉากให้สอดคล้องตามบุคคลมัยและสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ในเรื่อง สร้างความแตกต่างระหว่างอดีตกับปัจจุบัน ส่วนเรื่องล่องแก่งแม่ปิง เป็นเรื่องที่มีเหตุการณ์เกิดขึ้นพร้อมกัน ๒ เหตุการณ์แต่ต่างสถานที่ ดังนั้นฉากที่เกิดขึ้นในเรื่องจึงเป็นฉากในห้องทดลองที่กรุงเทพฯ แห่งหนึ่ง และฉากบนแพที่แม่น้ำปิงอีกแห่งหนึ่ง จะเห็นได้ว่า ฉากในเรื่องมีความสัมพันธ์กับโครงเรื่อง เนื้อเรื่อง รวมถึงความคิดและพฤติกรรมของตัวละครด้วย ลักษณะการนำเสนอฉากนั้น ผู้แต่งมีวิธีนำเสนอฉากด้วยการอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับฉาก เพื่อเป็นการสื่อภาพให้ชัดเจนรวดเร็ว และตรงไปตรงมา โดยเฉพาะเมื่อเป็นบทละครวิทยุ การนำเสนอฉากด้วยคำอธิบายของผู้แต่งช่วยสร้าง กรอบให้ผู้อ่านในการจินตนาการเกี่ยวกับ เวลา สถานที่ และบรรยากาศในเรื่องได้

เป็นอย่างดี แต่หากเป็นละครพูด คำอธิบายเหล่านี้จะปรากฏเป็นฉากที่เห็นได้บนเวที การนำเสนอฉากอีกลักษณะหนึ่งคือการนำเสนอผ่านคำพูดของตัวละคร ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมากในการแต่งบทละคร เพราะบทละครดำเนินเรื่องด้วยบทสนทนาของตัวละครเป็นหลัก หม่อมหลวงปิ่น มาลากุลสามารถใช้คำพูดของตัวละครเพื่อสื่อให้เห็นฉากในเรื่องได้ชัดเจนและเป็นธรรมชาติ นอกเหนือจากการใช้เสียงต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับคำพูดของตัวละครเพื่อเสริมจินตนาการ ฉากในบทละครส่วนใหญ่แม้ว่าจะเป็นฉากเมืองหลวง แต่มักเกิดในพื้นที่อันจำกัดซึ่งไม่แสดงให้เห็นสภาพของเมืองหลวงมากนัก แสดงให้เห็นว่าฉากเมืองหลวงบางเรื่องไม่มีผลหรือบทบาทต่อเรื่องเท่าไรนัก การสร้างฉากต่างจังหวัดและฉากต่างประเทศทำได้สอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง มีผลต่อความคิดและพฤติกรรมของตัวละคร นอกจากนี้ฉากมีความสำคัญในการแสดงสถานที่ เวลา และสร้างบรรยากาศในเรื่อง ฉากช่วยในการดำเนินเรื่อง และมีผลในด้านการสร้างความกลมกลืนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการแต่งด้วย

กลวิธีการตั้งชื่อเรื่องในบทละครร้อยแก้วของหม่อมหลวงปิ่น มาลากุล มีด้วยกัน ๗ วิธี ส่วนใหญ่เป็นการตั้งชื่อเรื่องตามสถานที่หรือเหตุการณ์ที่เป็นจุดสำคัญในเรื่อง การตั้งชื่อเรื่องด้วยวิธีนี้ช่วยบ่งบอกเรื่องราวบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องทำให้สามารถติดตามเนื้อเรื่องได้ง่ายขึ้น รองลงมาเป็นการตั้งชื่อเรื่องตามตัวละครในเรื่องซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อเรื่อง นอกจากนั้นเป็นการตั้งชื่อเรื่องตามแนวคิดของเรื่อง ตั้งชื่อเรื่องตามสิ่งที่เป็นส่วนประกอบในเรื่องที่เด่นและมีความสำคัญในเรื่อง ตั้งชื่อเรื่องให้กลับกับความเป็นจริงเพื่อสร้างความสงสัยใคร่ติดตาม ตั้งชื่อเรื่องด้วยภาษาสัญลักษณ์ ตั้งชื่อเรื่องด้วยชื่อเพลงหรือชื่อวรรณกรรม และการตั้งชื่อเรื่องให้เอื้อต่อวัตถุประสงค์ในการแต่ง ในส่วนของกลวิธีเกี่ยวกับการดำเนินเรื่อง มักเป็นการดำเนินเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนและหลัง เป็นการดำเนินเรื่องที่ไม่ซับซ้อนและติดตามเรื่องได้ง่าย บางเรื่องเป็นการดำเนินเรื่องย้อนอดีตเพื่อตัดทอนระยะเวลาของการดำเนินเรื่องให้กระชับขึ้น ส่วนการดำเนินเรื่องให้เหตุการณ์เกิดต่างสถานที่สลับกันไปมาพบน้อยที่สุด การดำเนินเรื่องแบบนี้ช่วยให้ผู้ชมติดตามเหตุการณ์ทั้งสองเหตุการณ์ได้พร้อม ๆ กันและมีความต่อเนื่อง ผู้แต่งมีวิธีสร้างความต่อเนื่องระหว่างฉากด้วยการใช้บทเพลง หรือเปลี่ยนฉากด้วยการให้ตัวละครกล่าวถึงตัวละครอีกตัวหนึ่งหรือเหตุการณ์ในฉากต่อไปเพื่อให้ผู้อ่านตามเรื่องได้ทันและไม่เกิดความสับสน นอกจากนี้ผู้แต่งยังมีการนำเสนอเนื้อหาด้วยวิธีการถามตอบระหว่างตัวละคร การขยายความและเสริมความ การแปลภาษาต่างประเทศ และการใช้คำคม บทกถอน หรือบทเพลงเพื่อนำเนื้อหาสำคัญอีกด้วย

ภาษาที่ใช้ในบทละครร้อยแก้วของหม่อมหลวงปิ่น มาลากุล มีความสอดคล้องกลมกลืนและเหมาะสมกับเนื้อเรื่องและตัวละคร ผู้แต่งเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับลักษณะของตัวละคร ในด้านเพศ วัย อาชีพ สถานภาพ และบุคลิกลักษณะของตัวละคร มีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับยุคสมัยใน

เรื่อง ภาษาที่ใช้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครในระดับที่แตกต่างกัน การใช้ภาษาในบทละคร ช่วยสร้างภาพ อารมณ์และความรู้สึก ด้วยการเลือกใช้คำ สำนวน และการใช้โวหารเปรียบเทียบกับให้ เหมาะกับเรื่อง ซึ่งมีผลต่อการสร้างจินตนาการของผู้ชมให้ชัดเจนขึ้น

บทละครร้อยแก้วของหม่อมหลวงปิ่น มาลากุล มีคุณค่าทั้งในด้านการพัฒนาจิตใจและ เสริมสร้างสติปัญญา บทละครของท่านสร้างความเพลิดเพลิน สนุกสนานให้แก่ผู้อ่าน ผู้ฟัง หรือผู้ ชม เพราะมีเนื้อเรื่องที่สนุก น่าสนใจ มีการวางโครงเรื่องที่ดี การดำเนินเรื่องกระชับ ไม่ยืดเยื้อ ระยะเวลาของการแสดงเหมาะสม มีองค์ประกอบที่พร้อมนำไปจัดแสดงได้ตามศักยภาพของกลุ่มผู้จัด ละคร ทั้งในด้านการให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวละคร และการจัดฉาก ภาษาที่ใช้ในบทละครช่วย สร้างจินตนาการในด้านของภาพ อารมณ์และความรู้สึก ก่อให้เกิดความประทับใจและช่วยสร้าง อารมณ์ขึ้น เนื้อหาในบทละครให้คุณค่าในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ให้ความรู้ในด้านประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ สังคมและวัฒนธรรมที่น่าสนใจทั้งในประเทศและต่างประเทศ บทละครของ หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ได้นำเสนอสารและแนวคิดที่เป็นประโยชน์ต่อปัจเจกบุคคลและสังคม ด้วยการสะท้อนภาพชีวิตและสังคม ชี้นำ ตั้งสอนให้รู้จักดำรงตนอยู่ในศีลในธรรม ใช้ชีวิตอย่างมี คุณภาพเพื่อพัฒนาตนเองและสังคมให้เจริญก้าวหน้า นอกจากนี้บทละครร้อยแก้วของหม่อมหลวง ปิ่น มาลากุล ได้มีส่วนช่วยในด้านการพัฒนากิจกรรมในโรงเรียนทั้งในและนอกหลักสูตรอีกด้วย เพราะบทละครบางเรื่องช่วยเสริมการเรียนการสอน และการจัดแสดงละครนั้นได้สร้างความ เพลิดเพลิน และช่วยฝึกการทำกิจกรรมของนักเรียนเพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นทรัพยากรบุคคลที่มี คุณภาพในภายหน้า การที่หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ใช้รูปแบบของละครในการนำเสนอเรื่องราว ต่าง ๆ เพราะละครมีลักษณะที่น่าสนใจและมีชีวิตชีวา สร้างความเพลิดเพลินใจและไม่เป็นการ ตั้งสอนโดยตรง จึงกล่าวได้ว่า บทละครร้อยแก้วของหม่อมหลวงปิ่น มาลากุล เป็นวรรณกรรม บทละครที่มีคุณค่า เหมาะทั้งแก่การอ่านและการแสดง เพราะเป็นบทละครที่กระชับ น่าสนใจ อ่าน สนุก ผู้ชมได้รับความเพลิดเพลิน ทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาด้านความคิด จิตใจ และบุคลิก ภาพของผู้อ่าน ผู้ฟัง และผู้ชม รวมถึงกลุ่มผู้จัดละครอีกด้วย จึงสมควรเผยแพร่บทละครของ หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางมากขึ้น

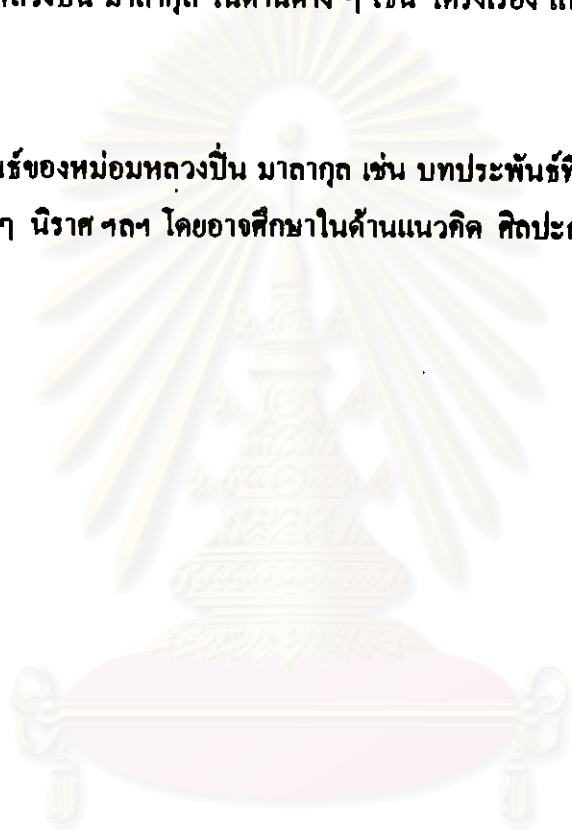
ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาประวัติและผลงานของหม่อมหลวงปิ่น มาลากุล พบว่าผลงานด้านการ ประพันธ์ของท่านมีอยู่จำนวนมาก และมีหลายประเภท แม้ว่าจะมีผู้ศึกษาวิเคราะห์ผลงานของท่าน ไว้บ้าง แต่ยังมีปริมาณที่น้อยมาก โดยเฉพาะด้านบทละครซึ่งมีประเด็นที่น่าสนใจศึกษาอีกหลาย ประเด็น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

๑. ศึกษาบทละครที่หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล แปลจากพระราชนิพนธ์ภาษาอังกฤษในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว หรือบทละครที่นำเค้าโครงมาจากบทละครภาษาต่างประเทศหรือจากวรรณกรรมเรื่องต่าง ๆ โดยศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของบทละคร เช่น โครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก ฯลฯ หรือเปรียบเทียบกับวรรณกรรมต้นฉบับ

๒. ศึกษาอิทธิพลของบทละครพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวที่มีต่อบทละครของหม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ในด้านต่าง ๆ เช่น โครงเรื่อง แนวคิด ตัวละคร การใช้ภาษา ฯลฯ

๓. ศึกษาวินิพนธ์ของหม่อมหลวงปิ่น มาลากุล เช่น บทประพันธ์ที่เกี่ยวกับการศึกษาและวัฒนธรรมในโอกาสต่าง ๆ นิราศ ฯลฯ โดยอาจศึกษาในด้านแนวคิด ศิลปะการใช้ภาษา และคุณค่า เป็นต้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย